

Moià, Castellterçol i Oló, els únics municipis on queden caixers per treure diners

(Pàgines 2 i 3)

Més de 4.000 habitants del Moianès s'han de desplaçar per força a l'hora de fer gestions bancàries en persona

SEBASTIÀ RENOM

“Si em surten coses estranyes, necessito ajuda”

Les germanes Esperó tenen 70 i 77 anys. Són de l'Estany, un dels municipis on actualment no hi ha oficina bancària ni un caixer automàtic des d'on treure diners en efectiu. En aquesta edició

d'EL 9 MOIANÈS, elles mateixes expliquen en primera persona quins obstacles han de sortejar, i com s'han acostumat a agafar l'autobús per anar fins a Moià i realitzar les gestions més bàsiques.

La Diputació de Barcelona treballa en un projecte amb l'objectiu de dotar de caixers els pobles de menys de 5.000 habitants, però encara s'estan acabant d'afinar les condicions per participar-hi.

(Pàgines 4 i 5)

Pere Genescà, alcalde de Granera, anuncia que aquest serà probablement el seu últim mandat

(Pàgina 10)

El Calders puja a Tercera Catalana, on ja militen el Moià i el Castellterçol

(Pàgina 6)

El Moianès, primera i última destinació

Andrés Jiménez va arribar a Moià fa 35 anys, en fa més de vint que forma part de la Policia Local del municipi i des del 2018 és el cap accidental d'un cos que vetlla per la seguretat dels ciutadans des de la proximitat. Després d'una dècada mantenint viva la flama amb només dos agents, la Policia Local ha ampliat la plantilla amb tres efectius més.

SEBASTIÀ RENOM

(Pàgina 7)

Joventuts Musicals de Moià estrena amb Tempus Trio una residència artística de tres anys

(Pàgina 12)

Núria Picas: néixer a Manresa, viure a Berga i passar els estius a Calders

En els últims 12 anys han tancat un 64% de les oficines bancàries que hi havia a Catalunya. Al Moianès, més de 4.000 veïns s'han de desplaçar forçosament a un altre poble només per treure diners en efectiu al caixer automàtic.

Fuga de caixers

Set dels deu municipis no disposen de cap entitat bancària per operar físicament

Moià

Queralt Campàs

Els últims anys s'han anat tancant milers de sucursals bancàries i molts pobles petits s'han quedat sense. És el cas del Moianès, on només 3 dels 10 municipis de la comarca disposen d'aquest servei. Els veïns estan obligats a desplaçar-se entre 5 i 15 quilòmetres per operar amb un caixer automàtic. Moià, amb tres entitats bancàries; Castellterçol, amb dues, i Santa Maria d'Oló, també amb dues, són els únics pobles on n'hi ha. Aquesta reducció ha fet que creixi el nombre de persones que ja no disposen d'un punt tradicional d'accés a prop a diners en efectiu. En concret, al Moianès són 4.072 persones les que viuen aquesta realitat.

Castellcir, Collsuspina i Granera són els únics municipis que mai han tingut serveis financers, mentre que quatre han vist desaparèixer les entitats bancàries. A Monistrol de Calders hi havia una oficina de Caixa Manresa, que després va passar a BBVA. La sucursal va tancar el 2005 i el caixer, el 2010. Els monistolencs tenen ara el més proper a uns 15 quilòmetres, i a més s'han de desplaçar fins a Artés, a la comarca veïna. Ramon Vancells, alcalde de Monistrol, lamenta que la solució "acabi passant per donar diners públics a la banca per aconseguir un servei que ja haurien d'assumir directament".

Sant Quirze tenia un caixer de Catalunya Caixa que va

desaparèixer el 2012. "Ara hem d'agafar el cotxe per anar fins a Castellterçol o Sant Feliu de Codines. L'espai on hi havia l'entitat bancària no els suposava un cost, perquè no pagaven lloguer, però amb l'excusa del poc ús que tenia i del boom digital el van treure", detalla Anna Guixà, alcaldessa de Sant Quirze.

A Calders hi havia hagut una sucursal del BBVA que va tancar fa uns 15 anys, mentre que l'Estany va disposar fins més o menys el 2000 d'una sucursal de Banca Catalana, tot i que aquesta última població mai va arribar a tenir caixer.

Als municipis petits del Moianès, situats en zones rurals, hi ha un elevat percentatge de persones de més de 60 anys i el fet de no disposar d'un punt directe d'accés a diners en metàl·lic pot suposar un problema. Els joves –nadius digitals– hi estan acostumats i ho tenen molt fàcil: compres en línia, gestions per l'app del banc des del mòbil i bizums (utilitzant, cada vegada menys, l'efectiu). Per contra, moltes persones grans prefereixen que l'operari els actualitzi la llibreta i els atengui a taulell. La bretxa digital és una realitat que no es pot obviar i els avis i àvies, que segueixen utilitzant freqüentment diners en efectiu i no estan familiaritzats amb les noves tecnologies, són el col·lectiu més afectat.

Tot plegat genera que aquestes poblacions es trobin en una situació de greuge, sobretot pel que fa a les persones d'edat avançada. A aquesta situació global s'hi

Vista de l'oficina del BBVA a Castellterçol

Castellcir, Collsuspina i Granera, les tres localitats que no n'han tingut mai

suma que la comunicació amb transport públic a la comarca és força deficitària.

Segons un informe de la Fundació Ramón Areces, a Catalunya s'han tancat durant els últims 12 anys un 64% de les oficines bancàries, fet que ha suposat la supressió de 5.256 sucursals.

Davant d'aquesta realitat, la Diputació de Barcelona està impulsant un projecte per revertir la situació. Des de l'Àrea d'Innovació, Governos Locals i Cohesió Territorial oferiran ajuts per instal·lar caixers automàtics als municipis de menys de 5.000 habitants, que és el cas de tots els pobles de la comarca exceptuant la capital. En l'àmbit de la demarcació de Barcelona està

La poca oferta de transport públic també limita les opcions de desplaçament

previst col·locar caixers en una seixantena de municipis. Segons fonts de la Diputació, en aquests moments s'està treballant en els plecs de condicions del concurs públic per tal d'aconseguir una entitat bancària adjudicatària: "Preveiem que estiguin llestos aquest mateix mes de maig, a molt estirar primers de juny, i així poder iniciar el tràmit de licitació, que es calcula que durarà uns sis mesos."

En paral·lel, la Diputació s'ha posat en contacte amb el Consell Comarcal del Moianès per comparar les dades de què disposaven i fer una radiografia de la situació actual.

A fi que els municipis puguin adherir-se al projec-

La Diputació treballa en una solució per als pobles de menys de 5.000 habitants

te, l'ens està elaborant tres criteris objectius no exclouents entre ells. El primer és comptar amb una població inferior a 5.000 habitants. El segon és haver disposat d'un caixer automàtic en el passat, i el tercer és complir una determinada distància de temps fins al municipi més proper amb caixer, "distància que encara s'està concretant". Per tant, pobles com Castellcir, Collsuspina o Granera no saben encara si es podran beneficiar d'aquesta iniciativa.

Inicialment, l'ens preveu destinar un total d'un milió d'euros anuals a la iniciativa, per finançar la instal·lació dels caixers, tot i que han avançat que aquesta xifra pot variar segons les caracterís-

L'actualitat del Vallès Oriental continua a les nostres xarxes socials. Seguiu EL 9 NOU?

Dues hores per anar a treure diners a Moià des de l'Estany

Les germanes Esperó pateixen en primera persona què implica tenir els bancs cada cop més lluny

L'Estany

Q.C.

Núria Esperó, de 77 anys, i Maria Estany Esperó, de 70, són dues germanes que viuen a l'Estany i coneixen de primera mà les complicacions de no tenir cap caixer ni sucursal al seu poble, ni tampoc disposar de banca en línia.

La Núria va a Moià cada dues o tres setmanes per treure diners amb la llibreta. Això li suposa dedicar dues hores a aquesta gestió, perquè no se sent còmoda conduint el cotxe i ha d'agafar l'autobús de Sagalés: "He de baixar amb el cotxe de línia. Surt a les 9 i torna a les 11." Per anar de l'Estany a Moià hi ha cinc trajectes diaris els dies feiners, quatre dels quals són abans de migdia (si vas de l'Estany a Moià amb el bus de 2/4 de 2, t'has d'esperar fins a les 8 del vespre per tornar, per exemple). Això fa que sigui necessari pràcticament tot un matí cada cop que algú ha d'anar a treure diners i no disposa de transport privat.

La bretxa digital és un agreujant. "Jo no en sé, si em surt alguna cosa estranya, necessito ajuda", relata la Núria. Totes dues germanes tenen el suport de la família, però Maria Estany destaca la problemàtica de les persones que estan soles, que "ho tenen més complicat i ho passen malament".

Asseguren que tenir el caixer més a prop els facilitaria la vida. "Però seria un caixer sol o una sucursal?",

Maria Estany Esperó i Núria Esperó, a la sucursal de CaixaBank a Moià, aquest dissabte

pregunta la Núria. "Perquè per treure diners m'espavilo, però d'ingressar-los no me'n surto." Totes dues comenten que, segurament, si hi hagués només caixer algú o altre els donaria un cop de mà i almenys podrien provar-ho. "A les persones grans totes aquestes coses ens han vingut molt de nou", hi afegeixen.

L'arrel del problema no només està en la proximitat dels bancs i els caixers, sinó també en el desconeixement de les eines informàtiques i els entorns digitals. "Jo sempre dic que soc de l'època medieval. Ni m'atreveixo a provar-ho", assegura la Maria Estany. "Davant un ordinador o un llibre, avi-

"Per treure bitllets m'espavilo, però d'ingressar-ne ja no en sé"

"Pensàvem que les màquines ens facilitarien la vida, però ens l'espatllen"

at ho tinc triat." En aquest mateix sentit, la Núria diu que "nosaltres no hem cres-

cut amb això. Jo l'ordinador el faig servir per mirar fotografies, que n'hi tinc moltes de guardades, però si s'han de començar a prémer creus o punyetes, no ho faig". Totes dues utilitzen el telèfon mòbil, però no hi tenen instal·lada cap aplicació bancària. La targeta de crèdit la reserven per a pagaments molt concrets.

En termes generals, les germanes Esperó consideren que els processos variem molt de pressa. "Quan has aconseguit aprendre una cosa, te la canvien", diu la Núria. "Pensàvem que les màquines ens facilitarien la vida, però ens l'han anat espatllant", sentència la Maria Estany.

tiques que acabin tenint les instal·lacions.

D'altra banda, els municipis que sol·licitin el servei hauran d'assumir una part del cost, cedir un local i encarregar-se del seu manteniment. La intenció és que els caixers s'ubiquin en oficines o casals municipals. També està previst que aquests nous caixers permetin fer operacions més enllà de treure i ingressar diners. En aquest sentit, la Diputació assegura que vetllarà per l'assistència i formació dels usuaris, és a dir, treballar contra la bretxa digital. Una altra possibilitat en via d'estudi és que els caixers comptin amb reconeixement biomètric per facilitar les gestions a les persones grans.

QUERALT CAMPAS

XXVI

Jornades Esportives

Estiu 2022

Pavelló municipal

Per a infants i joves de 5 a 16 anys (de P5 a 4t d'ESO). Activitats adaptades segons l'edat.

Ens ho passarem bé!
Vine al pavelló!

Del 27 de juny al 29 de juliol

De dilluns a divendres de 9 a 13 i de 15 a 17h

Informació i inscripcions a www.moia.cat

Pere Genescà és nascut a Granera i combina l'alcaldia amb la jubilació. El 1999 va entrar a formar part del consistori, com a tinent d'alcalde, i el 2003 va assumir

l'alcaldia. Ha governat durant 19 anys consecutius el poble més petit del Moianès, de 84 habitants, però aquest podria ser el seu últim mandat a l'Ajuntament.

“Hem aconseguit donar llum i aigua a totes les masies”

Entrevista a Pere Genescà (JxCat), alcalde de Granera

Granera

Queralt Campàs
Gairebé 20 anys d'alcalde. Té previst tornar a presentar-se?

No. Fan falta canvis, no es poden passar tants anys seguits en un ajuntament.

Com anirà el relleu?

Encara no ho sé. Sembla que es podria presentar algú, però encara no hi ha una decisió ferma.

Com es va començar a implicar en política?

Jo treballava fora del poble, en un negoci que tenia, i sí que és cert que anava a les assemblees, el que són ara els plens, però la política no em cridava gaire. Un grupet em va animar a presentar-me. Inicialment em vaig comprometre a ajudar qui fos alcalde, perquè no volia ser-ho, però, més tard, quan el batlle es va posar malalt, vaig decidir postular-me pel càrrec. El 2003 vaig tenir una mala inauguració, pels grans incendis del 10 d'agost que hi va haver a la nostra zona.

Ara són dos regidors de Junts i un d'Esquerra. En un poble tan petit és habitual que es presentin dues candidatures diferents?

O tres, són llistes obertes. Es vota més la persona que coneixes i t'agrada que no pas els colors.

Citava l'incendi del 2003. Les conseqüències que va provocar ja estan resoltes? A hores d'ara es pot dir que s'ha recuperat l'entorn?

Sí, però està sec. El canvi climàtic i l'escassetat de pluges generen una sequera brutal. Estem fent un estudi hidrològic.

Com va?

Encara no en tenim els resultats. L'estudi se centra en Granera i Monistrol de Calders, per saber com estan els aqüífers. Aquí fa un any que estem sense aigua i anem amb cisternes que en transporten, sobretot de Mojà. Les dues captacions de què disposem s'han assecat.

És una problemàtica força estesa a la comarca, oi?

Cada vegada més. A fora del Moianès també hi ha molts pobles que han de recórrer a les cisternes.

Tenen previst algun sistema per resoldre-ho?

Farem un altre pou que estarà situat una mica

una mica apartat i fer-hi arribar subministrament elèctric també és complicat. El finançament serà una altra qüestió important d'abordar, perquè ara per ara tampoc sabem de quants diners parlem.

El problema de l'aigua ve del 2008?

No, més tard, cap al 2012. Abans necessitàvem una cisterna, que són uns 2.000 litres a finals d'agost i prou, però cada vegada va anar flaquejant abans.

La gent pot fer vida normal amb aquest sistema?

Sí, tenen aigua.

Com es va viure la covid a Granera?

Al principi hi havia por. Vam haver d'organitzar comandes des dels supermercats perquè ens les portessin aquí. A banda, com que tenim moltes segones residències, el padró va augmentar força.

Aquests habitants s'han quedat o han marxat?

Molts s'han quedat i treballen. Això ha sigut gràcies al fet que comptem amb una bona connexió a internet. Fa uns 2 o 3 anys vam instal·lar radioenllaç, que ens arriba des del Farell de Caldes de Montbui. A través de l'empresa Electra Caldense, l'hem anat instal·lant a totes les cases que són visibles i no hi ha interferències. També disposem d'un altre subministrament, de la Diputació de Barcelona, que és privat i funciona igualment amb radioenllaç. Aquesta bona connexió és una de les coses que la gent valora i que facilita que puguin treballar des d'aquí.

D'habitatge disponible per viure, n'hi ha?

Tenim potser tres cases buides. La resta estan ocupades. A més a més, aquí hi ha molt poc terreny que sigui edificable i el que hi ha, és particular. A través d'una subvenció, que no vam cobrar i vam trigar uns quatre anys a sanear, vam poder fer obres a la xarxa d'aigua i de llum.

“El 2003, amb els incendis de Sant Llorenç, vaig tenir una mala inauguració”

“No tenim aigua des de fa un any. En subministrem amb cisternes des de Mojà”

“Ara funcionem amb recollida selectiva, però volem implantar el porta a porta”

“La reforma de la C-59 és molt necessària. S'hauria d'haver fet abans”

lluny del poble, direcció a Monistrol. Ara ho estem tramitant amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

Amb quin calendari treballen?

El pou, segur que el farem aquest any, i així també podrem comprovar si realment hi ha aigua. En cas afirmatiu, el problema seria transportar-la, perquè queda

Pere Genescà (1952) és l'alcalde més veterà de la comarca més jove. Ell i un altre regidor de Junts

D'aquesta manera vam aconseguir portar aquests serveis a totes les masies, i això ha fet que no s'ensorrin perquè la gent se les ha arreglat i s'hi ha quedat. Si una masia no té serveis, s'abandona.

La mitjana d'edat de la població deu ser elevada.

Sí que hi ha molta gent gran. Nens, és complicat, perquè no tenim escola i s'han de portar a Castellarçol a primària o a Mojà quan van a l'institut. Tot i això, ara ha vingut a viure alguna parella jove al poble. Això també ens interessa.

S'han plantejat impulsar una escola?

A l'edifici de l'ajuntament n'hi havia hagut una fa anys, amb 30 nens. Jo hi havia anat de petit! Però a mesura que va anar passant el temps, la majoria van marxar.

La podrien recuperar?

A partir de cinc nens, sí que es podria demanar, però un altre dels problemes que tenim és el transport. Aquí funcionem amb model a demanda o a la carta, però és necessari sol·licitar-ho amb antelació i això no ho fa gaire pràctic. Per tant, abans hauríem de resoldre aquesta qüestió.

És l'alcalde més veterà de la comarca més jove. Com ha canviat el poble al llarg dels anys?

Visualment no ha canviat, tot i que s'han fet alguns carrers o cases. On sí que s'ha notat canvi és en la gestió de l'Ajuntament. Abans l'alcalde treballava amb el primer

tingent d'alcalde i alguns col·laboradors. Funcionàvem a través d'un consell obert i assemblees. Ara ja fa dos mandats que no és així. Hi ha l'alcalde i dos regidors. Crec que és molt millor, perquè amb l'altre model l'alcalde tenia un volum molt gran de feina i era més complicat gestionar-ho tot. Els primers anys jo estava sol i compartíem secretaria interventora i administrativa amb Sant Quirze. Venien un cop per setmana. Si hi havia alguna qüestió urgent a resoldre quan no hi eren, s'havia d'anar a l'altre poble.

Disposen d'interventora pròpia?

No, la interventora, que també fa les funcions de tesorera, la compartim amb l'Estany.

Tenen alguna problemàtica amb excursionistes que passin per finques privades?

Cada dia hi ha més queixes dels propietaris. És una qüestió que es va començar a disparar amb la covid i ara passa sobretot els caps de setmana.

Com està el teixit cultural del municipi?

No hi ha colles, però cada estiu organitzem un festival amb quatre actuacions a diferents masies.

El 2005 l'ACA va aprovar un projecte per fer una depuradora a Granera. Com està?

També incloïa la xarxa de clavegueram. S'havia de desenvolupar en tres fases a acabar el 2008, el 2011 i el 2014, però no s'ha fet res.

Per què?

QUERALT CAMPAS

Cursos sobre gestió cultural a càrrec del Consell Comarcal

Moià

EL 9 NOU

El Consell Comarcal del Moianès ha preparat per als propers mesos formació específica d'àmbit cultural destinada a professionals, associacions o persones interessades en el tema. El primer (31 de maig) és sobre disseny i formulació de projectes culturals, a càrrec de Pau Martinell, cap de secció dels centres cívics de Girona i exdirector de diversos centres cívics. Taína López i Nene Coca parlaran (7 de juny) dels marcs legals i jurídics de les organitzacions culturals. La tercera sessió (21 de juny) anirà a càrrec de l'advocada Cristina Calvet i se centrarà en la protecció dels drets de propietat intel·lectual i món digital. La darrera, el 28 de juny, parlarà de la gestió financera de projectes culturals. Són cursos gratuïts i que es poden seguir en línia prèvia inscripció.

Moià acull la unitat mòbil per renovar el DNI el proper 10 de juny

Moià

EL 9 NOU

Una unitat mòbil de la Policia Nacional de Sabadell es desplaçarà a l'Ajuntament de Moià per poder fer el servei d'expedició i renovació del DNI. La primera visita per fer aquest tràmit serà el divendres 10 de juny i el divendres següent, el 17 de juny, ja es podran recollir els DNI renovats. Per poder accedir al servei s'haurà d'haver demanat cita prèvia a l'Oficina d'Atenció Ciutadana de l'Ajuntament de Moià de forma presencial o per telèfon al 938300000. Les persones que hagin de renovar el document per caducitat, caldrà portar una fotografia en color recent i amb el fons clar. En cas de renovació per pèrdua, robatori o deteriorament no caldrà fotografia si el document s'havia fet recentment –tenia menys de dos anys– i si és el cas, còpia de la denúncia.

governen en coalició amb Esquerra Republicana

No ho sé, l'organisme competent és l'ACA. Tothom va amb foses sèptiques, però s'omplen, s'han d'anar buidant... No és pràctic ni fàcil. Ara sembla que l'ACA s'hi vol posar, però serà de cara al 2030.

Tenen alguna manera d'exercir pressió?

Hem anat mantenint moltes reunions i a través del Consell Comarcal també s'ha tornat a donar una empenta a aquest tema.

Es plantegen implantar el porta a porta?

Sí, el 2030 tothom l'ha de fer. Ara funcionem amb contenidors de recollida selectiva a través del Consorci de Residus del Vallès i amb una empresa de Girona, juntament amb Castellcir. Ells també implementaran aquest

sistema pròximament. Hem de treballar en la mateixa direcció.

És un repte?

S'està fent un estudi, i també en vam parlar amb Monistrol. Ells ho gestionen de forma municipalitzada i ens vam interessar per saber si podrien pujar fins aquí. Ens separen sis quilòmetres de pista asfaltada. Ho hauré de valorar segons els costos, perquè tampoc volem apujar molt el rebut dels contribuents. A l'hora de fer inversions no ho tenim gaire fàcil, perquè comptem amb un pressupost ordinari de 150.000 euros anuals. Tot i això, ens en sortim!

Com veu el projecte de la C-59?

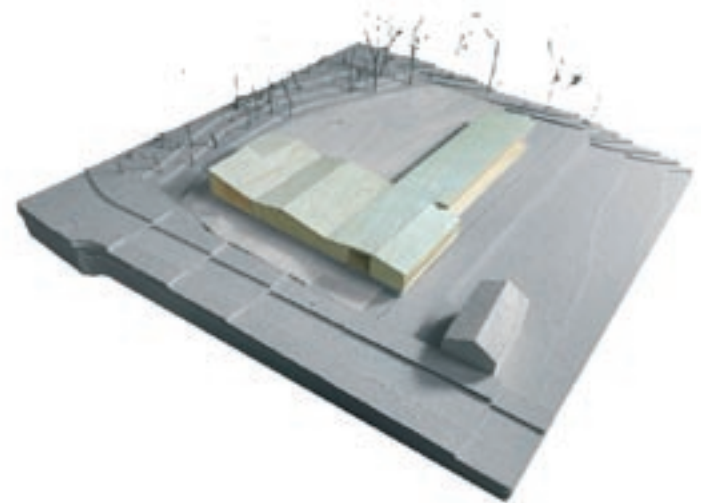
Era molt necessari per la perillositat de la carretera.

Després de tants anys de parlar-ne, s'hauria d'haver fet abans.

Ajuntament de Castellcir

Dimecres 11 de maig a les 3 de la tarda va tenir lloc a la Sala Sant Jordi de l'Ajuntament de Castellcir la presentació del projecte de la nova escola a la comunitat educativa de Castellcir. Aquest és l'aspecte que tindrà.

MUNTATGES
INDUSTRIALS
SEMPRE AL VOSTRE COSTAT

SOLDADURA | MECANITZACIÓ
PROCESSOS INDUSTRIALS

Amb vocació de servei

Andrés Jiménez fa 35 anys que va arribar a Moià, en fa més de vint que forma part de la Policia Local i des del 2018 és el cap accidental d'un cos centrat en l'atenció ciutadana

Moià

Guillem Freixa

Què uneix les poblacions de Sueca, Úbeda i Moià? Doncs la trajectòria vital i professional d'Andrés Jiménez, actual cap accidental de la Policia Local de Moià. Nascut a Sueca, al País Valencià, ara fa 54 anys, la vocació de ser policia se li va despertar ben d'hora, "ja que el meu pare era guàrdia civil". Amb la decisió presa de continuar amb la tradició familiar, es va formar a l'acadèmia d'Úbeda, a Andalusia, i un cop graduat, la seva destinació amb només 19 anys va ser Moià: "La primera i l'última", recorda, perquè a la població del Moianès "hi vaig encaixar molt bé, em va agradar i hi he acabat formant una família". Jiménez va exercir de guàrdia civil a Moià fins l'any 2000, quan amb el desplegament dels Mossos d'Esquadra a la comarca del Bages "decideixo fer el pas cap a la Policia Local". Des de llavors han passat més de vint anys, en els quals l'actual cap accidental del cos de proximitat s'ha convertit en una veu més que autoritzada per parlar de les tasques de la Policia Local, les seves funcions i també els reptes de futur.

Jiménez remarca que per ser policia local "cal estar al servei del ciutadà en tot moment", i que per fer-ho

Andrés Jiménez davant de la comissaria de la Policia Local de Moià, compartida també amb els Mossos d'Esquadra

"no es pot tenir mai cap tipus de perjudici quan sol·liciten la nostra presència o suport". De fet, el màxim responsable del cos apunta que la proximitat en les seves tasques "és sense cap dubte un valor", ja que permet conèixer molt bé l'entorn i les persones, així com també els seus problemes i inquietuds. En l'equilibri entre confiança i autoritat que es pot produir en municipis petits com Moià, Jiménez creu que es valora el tracte "proper", però la gent també ha d'entendre que si cal actuar d'una manera més

Al novembre la Policia Local va reforçar la plantilla amb tres agents més

contundent "i per exemple sancionar, quan toca ho fem".

Pel que fa a les funcions, la Policia Local de Moià assumeix diverses competències vinculades a la seguretat ciutadana, "però el gran volum de feina és en l'àrea de trànsit i suport a la ciutadania en mediació de conflictes o resolució de problemes del dia a dia". En posa un exemple que recorda bé: el dia que una dona els va trucar a les 3 de la matinada "perquè el seu home, ja gran, havia caigut i no el podia moure". De nou, la proximitat com a valor per atendre situacions que poden semblar secundàries "però per a qui ens truca és la preocupació més gran del món".

Tot i ser "un municipi tranquil", com passa en altres poblacions es produeixen reptes de fets delinqüents, "i després del confinament es nota més". Enguany, per exemple, entre el febrer i el març hi va haver una onada de robatoris a l'interior de domicilis, situació que s'ha pogut controlar amb el suport dels Mossos d'Esquadra.

I és que després d'uns anys de dificultats, un dels reptes que afronta la Policia Local és recuperar "la presència i visibilitat als carrers". El 2011, la plantilla va arribar a ser de 13 efectius, però com a conseqüència de l'endeutament municipal i les mesures d'estalvi -per volum d'habitants Moià no té obligació de tenir Policia Local-, la "flama del cos" es va mantenir viva amb només dos agents. Des del novembre, la plantilla ha pogut créixer fins als cinc efectius, "un pas molt important per millorar l'atenció als ciutadans".

Jiménez també posa en valor l'assoliment de la comarca del Moianès l'any 2015, un fet que va iniciar tot un engranatge que ha permès "disposar d'una comissaria de districte dels Mossos". Això significa que des del 2018, agents de la policia catalana tenen una base d'operacions a Moià, i des d'allà es fa patrutllatge i es dona cobertura a tota la comarca. Recentment, s'ha signat un acord amb Interior que farà que els Mossos passin a tenir agents al territori les 24 hores al dia. Més recursos compartits i nous reptes per continuar complint amb el gran objectiu d'Andrés Jiménez a través de la seva tasca a la Policia Local de Moià: oferir el millor servei a la ciutadania en matèria de seguretat.

SEBASTIÀ RENOM

Vine i gaudeix del comerç de

Sant Quirze Safaja

www.sqs.cat

aj.santquirzesafaja

ALBERT LLIMÓS

Liciten l'adequació de l'aparcament soterrat de la plaça del CAP de Moià

Moià A principis d'aquest mes de maig es va iniciar el procés de licitació amb l'objectiu que les empreses interessades presentin ofertes per fer-se càrrec de les obres d'adequació de l'aparcament soterrat que hi ha a la plaça del CAP de Moià. Aquest equipament municipal va quedar encallat fa més d'una dècada, quan a Moià es va detectar un elevat endeutament a l'Ajuntament i es van iniciar tot un seguit de mesures per fer-hi front. El projecte surt a licitació per un import de 603.348 euros, i està previst que es financi en un 90% a través de la Diputació. En concret es preveu adequar dues plantes: a la primera hi hauria espai per a 72 vehicles i a la segona, per a 75 vehicles més i 4 motos.

La formació, de molt prestigi, es beneficiarà d'un nou projecte de les Joventuts Musicals de Moià

El Tempus Trio estrenarà una residència de tres anys a Moià

Tempus Trio, en una imatge del març passat actuant a Manlleu

Moià

Queralt Campàs

Les Joventuts Musicals de Moià comptaran, a partir d'ara, amb un grup resident de música de cambra: el Tempus Trio, impulsat a finals del 2018. Es tracta de Ferran Bardolet al violoncel, Maria Tió al violí i Ricard Roviroso al piano, i tindran una posició privilegiada dins la programació d'aquesta entitat, que calendaritza durant tot l'any un ampli repertori de concerts de música clàssica.

L'aposta respon a la voluntat de projectar el talent jove del país i els grups emergents en un context com és el del panorama artístic musical, amb molta competència.

La primera oportunitat de veure'ls a la capital del Moianès serà en un concert dins el Festival Viñas 2022, el dia 23 de juliol. La residència, però, va més enllà. A principis de novembre també es faran assajos oberts i activitats per a les escoles del poble, amb la idea d'aproximar la música de cambra al públic general i totes les generacions. "Els assajos oberts permeten la interacció amb qui ve a escoltar. En aquestes sessions explicarem el nostre funcionament, i així la gent podrà conèixer de primera mà què vol dir fer música de cambra i com l'entendem nosaltres, que ens desmarquem de la línia habitual que segueixen aquest tipus de grups",

detalla Bardolet. Des de fa un temps, sobretot gràcies al Quartet Casals, s'ha anat posant en valor el treball que exigeix la música de cambra, que no només requereix treball individual, sinó molt de col·lectiu. "No ens ajuntem puntualment per tocar. Ens hi dediquem gairebé íntegrament i, de fet, el curs vinent acabarem un màster de Música de Cambra. Piquem molta pedra per oferir un treball minuciós", relata el violoncelista.

La residència artística que proposen des de les JM de Moià també va més enllà d'una programació tancada. "Els músics s'hi impliquen, imaginem les propostes conjuntament... Hi ha una

filosofia al voltant per tal de teixir aliances i que el públic arribi a conèixer la part de *darrere l'ofici*", diu Nona Arola, directora de l'entitat. "Ens fa molta il·lusió, no només per aquest vessant pedagògic, sinó per ser pioners a implantar al territori iniciatives que a altres països són molt més habituals. Aquí tenim molts músics joves d'alt nivell i propostes així són necessàries per tal que es facin un lloc dins del panorama."

Aquesta és la primera vegada que les JM de Moià posen en marxa una residència artística. La previsió és que s'allargui tres anys, un temps que ajudarà Tempus Trio a potenciar la seva projecció i

que el públic els vegi evolucionar.

El grup formarà part, al mateix temps, de la plantilla de nou professors del Campus Musical del Moianès, del qual ells també van ser alumnes. D'aquesta manera, tanquen un cicle. "Amb la Nona ens vam conèixer precisament al campus", explica Bardolet. "La seva manera de ser, emprenedora, amb moltes ganes i sempre a favor de l'alumnat, va encaixar perfectament amb nosaltres, que estàvem molt engrescats. A partir de llavors va sorgir una amistat i ens hem anat seguint. Ara ella aposta per nosaltres i nosaltres treballarem perquè funcioni al màxim de bé possible."

En aquest campus, tots els joves i infants inscrits gaudeixen d'unes convivències de 10 dies, amb sessions que ofereixen una formació integral: "S'imparteixen classes

Nona Arola:
"Aquí hi tenim molts músics joves d'alt nivell"

de música de cambra, però també hi ha visites culturals, sessions de màrqueting per saber com presentar un projecte, tallers d'improvisació, pràctica de cant..." Les inscripcions ja estan tancades, perquè han arribat a 46 alumnes apuntats, tot i que segons Arola encara van rebent peticions. El més petit té 8 anys i el més gran, 20.

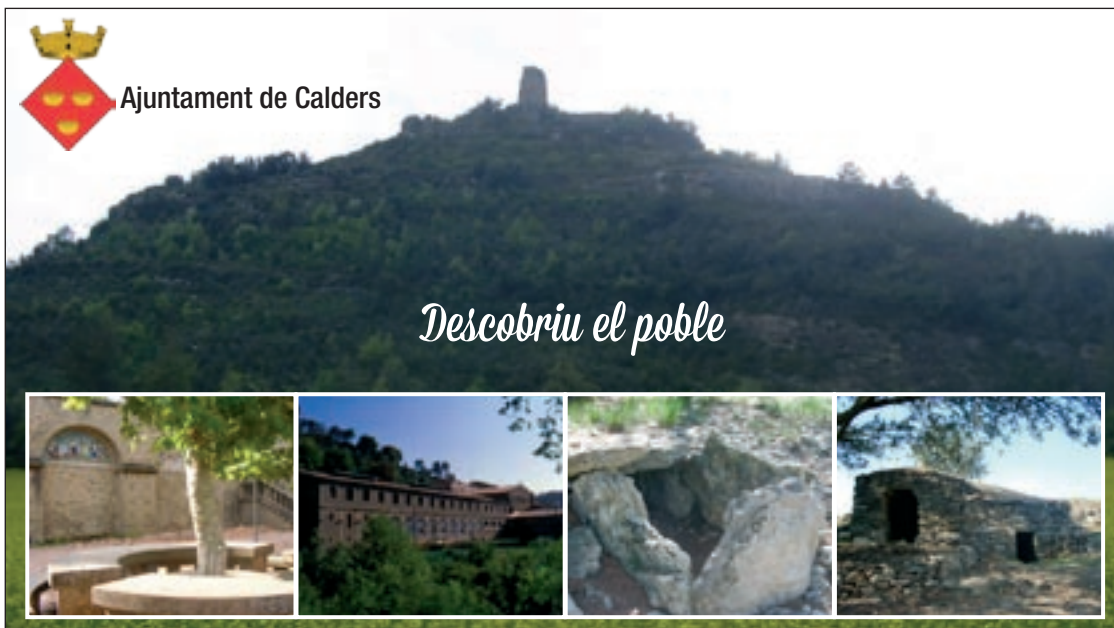
A banda de ser el grup resident del Moianès, Tempus Trio també ho és actualment al Palau de Mirabell de Salzburg, i han obtingut importants guardons internacionals. La crítica i el públic situen el Ferran (36), la Maria (26) i el Ricard (35) entre els músics més prometedors de la seva generació. Ara, l'acord amb Moià els permetrà actuar al país durant tres anys consecutius.

CEGANTERS I NANES DE CASTELLTERÇOL

Crida dels Geganter de Castellterçol

Castellterçol Els Geganter de Castellterçol van celebrar el segon diumenge de maig una jornada per animar els veïns i veïnes del municipi a sumar-se a l'entitat. Amb el bon temps arriben la majoria de festes majors i cercaviles i, per tant, augmenta el volum d'actuacions.

El Consell Comarcal del Moianès obté, per tercer any consecutiu, el Segell Infoparticipa qualitat i transparència de la comunicació pública local

El passat 9 de maig, a la Sala d'Actes del Rectorat de la Universitat Autònoma de Barcelona, el conseller de Promoció Econòmica i Comunicació del Consell Comarcal del Moianès, el Sr. Oriol Batlló i Farriol, va recollir el Segell Infoparticipa que premia la qualitat i transparència de la comunicació pública local.

Per tercer any consecutiu el Consell Comarcal del Moianès obté aquest segell, enguany amb una puntuació del 90% d'acompliment dels seus indicadors.

El Segell Infoparticipa és un reconeixement a la transparència dels webs de l'administració pública local, que es basa

en els indicadors del mapa infoparticipa: <https://www.mapainfoparticipa.com/index/home>; un producte elaborat pel Laboratori de Periodisme i Comunicació per la Ciutadania Plural de la Universitat Autònoma de Barcelona, resultat d'haver desenvolupat i validat el Mapa de les Bones Pràctiques de la Comunicació

Pública Local a Catalunya.

En aquesta edició s'ha atorgat el Segell Infoparticipa a 150 administracions catalanes.

Des del Consell Comarcal n'estem molt satisfets i seguim treballant per la qualitat i la transparència de la comunicació pública.

El Servei d'Ocupació del Moianès, rècord de la província de Barcelona amb una taxa d'inserció del 72,27%

Segons l'Informe Executiu que elabora el Servei de Mercat de Treball de la Diputació de Barcelona, basant-se en les dades registrades a l'eina Xaloc, que recull l'activitat dels serveis locals d'ocupació, el Servei d'Ocupació del Moianès va assolir, l'any 2021, el rècord de la província de Barcelona amb una taxa d'ocupació del 72,27%

Un dels objectius dels serveis locals d'ocupació és el de **fomentar la cobertura de llocs de treball a les empreses.**

La taula mostra, en la columna *Valor*, el percentatge de llocs de treball que s'han cobert des del Servei d'Ocupació del Moianès (SOM) del total d'ofertes gestionades des del servei. Compara aquesta dada amb la mitjana del conjunt de Serveis Locals d'Ocupació (columna *Mitjana tram*).

Podem observar que el SOM ha tingut una evolució molt positiva (excepte l'any 2020, marcat per la pandèmia de la covid-19), i la taxa de cobertura de l'any 2021 és molt superior a la mitjana, situant-se en un 72,27%.

L'any 2021 des del SOM es van gesti-

onar 242 ofertes de treball, de les quals se'n van cobrir 174.

Per altra banda, en el cas de l'objectiu: **Fomentar l'ocupació de les persones usuàries demandants d'ocupació,**

l'any 2021, el 25,29% de les persones ateses al SOM van trobar feina, situant-se també per sobre de la mitjana del conjunt de serveis locals d'ocupació (23,35%).

Convocatòria procés selectiu del Consell Comarcal del Moianès

Constitució de diferents borses de treball de perfils Tècnics de l'Àrea de Territori (A2) per al Consell Comarcal i el Consorci del Moianès, així com per als ajuntaments del Moianès adherits a la borsa comarcal.

PERFILS:

- ENGINYER /A TÈCNIC/A
- ARQUITECTE TÈCNIC/A
- TÈCNIC/A DE TERRITORI

Termini de presentació de sol·licituds:
fins al 3 de juny de 2022

Per a més informació: bases reguladores de cada convocatòria, termini de presentació de sol·licituds..., consulteu la pàgina web del Consell Comarcal del Moianès www.ccmoianes.cat a l'apartat de **Convocatòries de personal.**

Nova oferta formativa al Moianès
per persones en actiu, en situació d'atur, per empreses, per entitats...

EL MOIANÈS
VE TAAAAAN
DE GUST...

Informa't
93 830 14 18
www.ccmoianes.cat

CONSELL COMARCAL DEL MOIANÈS
@moianesturisme

ALBERT LLIMÓS

A l'esquerra, el retaule de l'església de Santa Maria d'Oló. A la dreta, dos detalls d'aquesta mateixa obra: a dalt, Déu sosté una bola del món; a baix, una marca de destrucció causada durant la Guerra Civil

Joies barroques

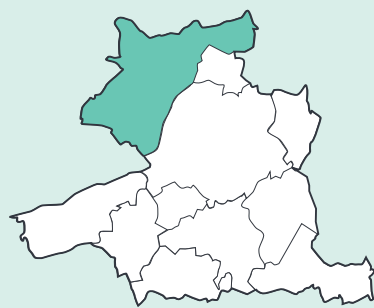
L'església de Santa Maria d'Oló té un dels retaules més ben conservats del Moianès

Calders

Queralt Campàs

Oló compta amb una joia del barroc: dos dels pocs retaules de l'època que es conserven sencers i *in situ*. El principal és el que està situat dins l'ombrívola església de Santa Maria d'Oló i l'altre, el de l'església de Sant Joan d'Oló.

Avui ens centrarem en el primer, un majestuós retaule dedicat a la Mare de Déu de l'Assumpta, que amb poc més de vuit metres d'alçada omple tota la paret del presbiteri. A la part inferior del retaule (la predel·la) hi ha quatre escenes de la passió, corresponents als misteris de dolor. A l'extrem superior (el coronament o cim), s'hi pot veure una representació de Déu, que fa el gest de beneir amb la mà dreta i sosté a l'esquerra una bola

Retaule barroc

SITUACIÓ
Santa Maria d'Oló

QUÈ S'HI FA?
Es pot visitar el retaule dedicat a la Mare de Déu de l'Assumpta, obra de l'escultor manresà Pau Sunyer.

del món coronada amb una creu. El retaule (1663-1637) és obra de l'escultor manresà Pau Sunyer, i està en un bon estat de conservació, ja que el 1991 el van restaurar de manera exhaustiva. Va superar la destrucció de símbols eclesiàstics de la Guerra Civil gràcies a Josep Vilà Colomer (Pep Mas), secretari del poble, que va impedir que el destruïssin.

Prèviament a aquesta obra, n'hi va haver dues altres que ocupaven el mateix lloc. Es tracta d'un primer retaule que data de 1418, obra del pintor Francesc Feliu. Més tard, l'any 1630, coincidint amb la construcció de l'església actual, s'hi va estrenar un nou retaule major, a càrrec de Francesc Rovira, però pocs anys després es va encarregar el que podem veure a les

imatges.

A la nau lateral dreta de l'església hi ha un altre retaule, dedicat a Sant Isidre. Aquest és molt més petit, fa la meitat que el retaule principal. Data de 1692 i és obra d'Antoni Pasqual. Tot i la seva senzillesa, destaca per l'elegància i el fet de ser esvelt. L'escultor hi representa una escena de la vida de Sant Isidre, amb un dels

seus miracles: bous llaurant guiats per un àngel. A la part superior del retaule hi ha tres medallons: al del mig, per exemple, hi consta Sant Marc acompanyat del seu símbol, el lleó.

L'església de Santa Maria d'Oló, formada per tres naus, està situada al punt més enlairat del poble i va ser construïda l'any 1646, substituint una edificació anterior d'origen romànic de l'any 999 (edificada al mateix moment que l'antic castell d'Oló). De l'edifici primitiu només se'n conserva una creu processional d'aram del segle XIII. Està al Museu Episcopal de Vic. Aquests dos retaules, juntament amb tres altres que es troben a l'església de Sant Joan d'Oló, formen part del conjunt de retaules barrocs més importants conservats a la comarca del Moianès.

L'equip del Caldés en una fotografia a casa, l'únic camp de sorra que hi haurà a la categoria

Salt de categoria

El Club de Futbol Caldés jugarà per primer cop a Tercera Catalana la temporada que ve

Caldés

Queralt Campàs

El Club de Futbol Caldés pujarà de categoria la temporada que ve, passant de Quarta a Tercera Catalana, gràcies als 65 punts i la bona forma que l'han consolidat com a líder del grup 1. Un fet històric que tot el poble va celebrar amb entusiasme el 24 d'abril, quan van disputar l'últim partit. L'ascens l'havien certificat dies abans, el 9 d'abril, en un matx contra l'Avinyó que van guanyar 0-1 malgrat que amb un empat en tenien prou.

“Va ser un partit molt emocionant. Tot el poble era allà, amb pancartes, i moltes ganes de veure l'equip fer història”, recorda el president, Pere Aguilar, “un partit molt noble i disputat”. La conjuntura que encara hi va posar més emoció és que l'Avinyó també es disputava

l'ascens.

Inicialment es van plantejar si acceptar o no el canvi de categoria, a causa del lleuger augment de les despeses en arbitratge i fitxes, però un cop consultats els jugadors s'ha decidit que sí. “Tots en tenen moltes ganes i els fa il·lusió. Continuarem amb gairebé la mateixa plantilla”, diu Aguilar. Al cap i a la fi, segons explica el president, canviarà substancialment el nivell esportiu, més exigent, però en l'àmbit econòmic no notaran una gran diferència: “Ara tenim un pressupost de 10.000 euros. L'hauré d'augmentar en 2.000. A banda de les quotes, ho cobrirem amb rifes i altres activitats.”

Una de les particularitats del Caldés és el camp. “Serà l'únic de sorra de la categoria”, apunta Aguilar. Aquesta és una de les reivindicacions històriques del club. Fa anys que vetllen, juntament amb

l'Ajuntament, federacions i altres entitats, per tal d'aconseguir una subvenció i instal·lar-hi gespa: “De moment és inviable, però aquest any millorarem l'enllumenat i eixemplarem el camp tres metres.” Aquesta

En un altre grup, que no coincidirà amb el del Caldés, ja hi ha el Moià i el Castellterçol

debilitat la veuen, en part, com una fortalesa. “Als altres equips els costarà treure punts aquí. No estan acostumats a pelar-se els genolls!”

Des de la presidència, el balanç de la temporada és molt positiu. “L'avaluació no podria ser més bona. Sempre

ens havíem situat a la part mitjana de la taula en avall i, per un poble tan petit com el nostre, és tota una fita!” Amb aquestes paraules el president, una persona històrica al club, vinculat inicialment com a jugador i més tard com a directiu, explica que per a ell encara és un èxit més entranyable, ja que deixarà el càrrec: “L'equip fa anys que té una plantilla estable. Ens hem consolidat i sobretot tenim la sort que més de la meitat dels jugadors són del poble.” Aquest setembre s'estrenaran a Tercera Catalana entre clubs manresans i bagencs com el Sant Fruitós, el Sallent, el Súria, l'Artés, el Navarres o el Navàs. “Serà un repte per a l'equip, però no ens fa por. Hi ha il·lusió i l'any vinent es veurà”, assegura Aguilar. En altres grups de Tercera, que no coincidiran amb el Caldés, hi ha el Moià, el Castellterçol i el Sant Feliu de Codines.

Joan Capdevila

La revista local *La Tosca* es va iniciar a Moià l'any 1947, i ja ha celebrat els 75 anys de vida. Qui va

tenir la idea fou mossèn Josep Estevadeordal. Va buscar que fonamentalment fos una revista de Moià, però també que parlés de notícies d'altres pobles. Al començament ell mateix fou el director de la revista i ben aviat en fou el responsable en Molera, que ho va fer durant molts anys. Hi van participar els qui poc o molt eren lletraferits. *La Tosca* parlava llavors de les notícies i fets que succeïen a Moià, però no pas del més important. S'hi deia com anava l'esport, de l'agricultura i dels aspectes literaris en general, sobre el turisme i la indústria. Sempre va mirar de donar notícies dels nou nascuts i de les defuncions i, és clar, del poble que més s'escribia era Moià, però també de l'Estany, Oló, Castellterçol i Castellcir i també s'hi feia una ressenya de meteorologia amb les dades que se'ls donava de l'Escola Pia i més endavant de Carles Illa, espais que han tingut continuïtat al llarg dels anys. De fet, Ramon Molera i Ramon Ollé ja no hi treballaven tant amb el pas dels anys i fou llavors que en va agafar la direcció mossèn Josep Ruaiç cap als anys 70, que fou quan va començar també la publicació de *Modillanum*. La *Tosca* és un indret geogràfic molt conegut que pertany al terme municipal de Castellcir. Ara mateix té uns 600 subscriptors que la reben per correu cada mes a casa seva. En general els subscriptors prefereixen més les notícies que es publiquen que no pas els escrits literaris. Ara mateix hi ha una colla de col·laboradors, una vintena, que cada mes participen en la revista. Es publiquen vuit números a l'any. Per la festa major sol sortir un número extraordinari. Econòmicament tenen el problema resolt. Es manté el mateix format des de sempre. Es toquen tot sovint temes municipals que puguin interessar als lectors malgrat que la revista no és una publicació crítica. En cal remarcar la continuïtat de tots aquests anys sota la responsabilitat actualment de Jaume Clarà i Josep Font.

Ajuntament de Collsuspina

Vine a Collsuspina. Te n'enamoraràs!

AGENDA

Dilluns 16 de maig

Moià. Xerrada *on line* per a famílies: "Fills i filles protagonistes de les seves vides". Inscripcions a ampainstitut-moianes@moia.cat. 19.00.

Dimecres 18 de maig

Calders. Taller d'espardenyes, a càrrec de Sílvia Canelles. Centre Cultural Néstor Almendros. 17.00.

Castellcir. Reunió d'entitats i assemblea oberta de preparació d'activitats d'estiu i festa major 2022. Plaça de l'Era. 20.00.

Castellterçol. Club de lectura juvenil. Espai de Lectura. 17.00.

Divendres 20 de maig

Castellterçol. Presentació del llibre *Weimar em dicta el text*, a càrrec de la seva autora, Maria Rosa Aragay. Espai de Lectura. 19.00

Moià. Taller de ciència: "Galaxy Jars". Biblioteca. 17.30.

Santa Maria d'Oló. Projectió del documental *We The Power* i a continuació, debat. Espai Hemalosa. 19.00.

Dissabte 21 de maig

Castellterçol. Taller de quadres de sorra. Plaça Prat de la Riba. 10.00-14.00.

Granera. Taller: "Descobrim la pedra seca". Casal. 11.00.

L'Estany. Festa de la Penya del Barça. Bàsquet, 10.00-13.00. Futbol sala i jocs gegants, 16.00-19.00. Berenar popular, 18.00. Zona pista i davant de la piscina.

Moià. Caminada entre Setcases i Costabona. Trobada a l'avinguda Arbore Fruiter (davant la porta del pati de l'escola), 6.30.

IX Cicle de joves talents Maria Vilardell Viñas. Concert d'Ainhoa Diez, amb obres de Bach, Beethoven, Schumann i Debussy. Auditori Sant Josep. 18.00.

Diumenge 22 de maig

Granera. Passejades tremeninaires, taller sobre plantes medicinals. Casal. 11.00.

L'Estany. Xerrada: "Sopa de pedres", a càrrec d'Isabel Fonoll. Casa de la Cultura. 12.00.

Moià. Masterclass de zumba, a càrrec d'I Love Valo's Style. Plaça del CAP. 10.30-13.30.

Sant Quirze Safaja. Concurs de pintura infantil. Parc de

OLÓ
TEATRE: "DESCLÒS",
PER LA CIA. RÚBRICA.
El Soler.
Diumenge, 22. 11.30.

l'Aigua. 11.00.

Santa Maria d'Oló. Diada del Soler. Teatre: "Desclos", a càrrec de la cia. Rúbrica Teatre. El Soler. 11.30.

Dilluns 23 de maig

Moià. Tertúlia literària sobre la novel·la *Sola*, a càrrec de la seva autora, Carlota Gurt Daví, escriptora d'arrels moianeses. Biblioteca. 19.30.

Dimecres 25 de maig

Calders. Taller d'espardenyes, a càrrec de Sílvia Canelles. Centre Cultural Néstor Almendros. 17.00.

Castellterçol. Club de lectura d'adults: *La trenca*, de Laetitia Colombani. Espai de lectura. 19.00.

Divendres 27 de maig

Castellterçol. Presentació d'extraescolars. Espai de lectura. Tarda.

Moià. Conferència: "La transició energètica del segle XXI (TE21): llums i ombres", a càrrec de Ramon Sans Rovira. Auditori Sant Josep. 20.00.

Conferència de Francesc Palomas, pintor i artista, que parlarà de la seva obra, de com treballa i quin és la seva font d'inspiració. Tot seguit, visita a la seva exposició. Biblioteca. 19.30.

Festival de patinatge del curs 2021/2022. Pavelló. 17.00

Sant Quirze Safaja. Projectió del documental *We The Power* i a continuació, debat. Escola. 17.00

Dissabte 28 de maig

Castellterçol. Taller infantil amb goma eva. Plaça Prat de la Riba. 10.00-12.00.

Espectacle: "Una nit amb el Mag Lari". Espai Escènic. 19.00.

Collsuspina. Projectió del documental *We The Power* i a continuació, debat. Local Social. 17.30.

Granera. Visita guiada a les pintures romàniques de l'ermita de Santa Cecília. Casal. 12.00.

Moià. Assemblea oberta amb acte del 40è aniversari de la Comunitat Els Avets. Espai Cultural Les Faixes. 10.00-13.00.

Cicle El Moianès sona. Concert jove del Moianès, amb Elisenda Cabero i Carles Farreras, directors. Cançons populars i música religiosa a capella, amb tast de productes gastronòmics moianesos. Balma de les Coves del Toll. 18.00.

Concert de corals. Espai Cultural Les Faixes. 20.00.

Presentació del llibre *Tren a Maratea*, a càrrec del seu autor, Vicenç Villatoro. Auditori Sant Josep. 19.00.

Diumenge 29 de maig

Castellterçol. Projectió d'un llargmetratge del nou catàleg de Filmoxarxa 2022/2024. Espai Escènic. 17.30.

Granera. Passejades tremeninaires, taller sobre plantes medicinals. Casal. 11.00.

Santa Maria d'Oló. 40a Caminada popular d'Oló, pel Molí d'Altimires a Sant Miquel d'Oló. Plaça Catalunya, 7.30-8.30.

MUSEUS I EXPOSICIONS

Calders

CACIS - El Forn de la Calç. "Rèquiem per la figuera", escultures de Dolors Puigdemont. Fins al 29 de juliol.

Castellterçol

Casa Museu Prat de la Riba. Espais familiars i de treball del polític Prat de la Riba. De dijous a dissabte de 10.00 a 13.30 i de 15.00 a 17.30. Diumenges i festius de 10.00 a 15.00.

L'Estany

Monestir de Santa Maria. Església, claustre, sobreclaustre i mostra d'objectes religiosos. De dimarts a dissabte i festius de 10.00 a 14.00.

Sala Polivalent de la Casa de Cultura. "El Moianès, dibuix a dibuix", 50 trobades per dibuixar. Fins al 12 de juny.

Moià

Casa Museu Rafael Casanova. Exposició sobre la Guerra de Successió a Catalunya. Dijous i divendres de 10.30 a 14.00. Dissabtes de 10.30 a 14.00 i de 15.30 a 18.00. Diumenges i festius

de 10.30 a 15.30. Entrada lliure i gratuïta el dimecres 18 de maig, Dia Internacional dels Museus.

Museu de Moià - Coves del Toll. Exposició permanent de les col·leccions de paleontologia i arqueologia local.

"Museus i Liceu: una història compartida", projecte de la xarxa de museus catalana. Fins al 30 de desembre.

"La natura i la seva màgia", olis i aquarel·les de M. Teresa Jané i Solé. Fins al 29 de maig.

Biblioteca. "Mirada Mundada", del pintor i artista Francesc Palomas.

Monistrol de Calders

Cal Ros Espai d'Art. "Komando Peluche", instal·lació de Nathalie Rey.

40a Caminada Popular d'Oló
29 de maig 14km / +450m
Sortida de 7-30 a 8-30 a Pça. Catalunya
Inscripcions el mateix dia
Preu adults: 10€ no soci, 8€ soci
Preu menors 14 anys: 6€ no soci, 4€ soci
Avituallaments, esmorzar i got de regal!

Centre excursionista d'Oló

“El Moianès és un paradís per fer bicicleta de muntanya i carretera”

Quina vinculació té amb Calders i el Moianès?

Vaig néixer a Manresa, però tots els estius de la meua vida els he passat a Calders. Hi han viscut els meus avis, els meus tiets i els meus cosins. A més a més, ara fa uns anys la meua mare es va rehabilitar la casa on viu. He passat d'estiuejar-hi a tenir tota la família al poble.

D'on se sent?

Sempre dic que soc catalana, perquè entre aquest triangle Manresa-Calders-Berga no sabia triar. A Berga és on he fet tota la carrera esportiva i on he viscut els últims 12 anys, Manresa em va veure néixer i aquí a Calders hi he passat els millors estius de la meua vida.

Està d'excedència del cos de Bombers. Hi tornarà?

Em reincorpo aquesta setmana. Vaig agafar una excedència el 2014 per desenvolupar la meua carrera esportiva i el 2019 vaig entrar al Parlament. Un cop tancada aquesta etapa, torno a la meua professió. Em fa molta il·lusió.

Com i quan es va aficionar a les curses de muntanya?

Des que tinc ús de raó que he tingut molta inquietud d'anar a la muntanya. També em va facilitar molt les coses el fet de provenir d'una família escaladora, muntanyenca, etc. Tot i això, he sigut força autodidacta i m'he mogut molt pel que em deia el cor i les ganes de provar. Abans érem quatre gats. Ara córrer per muntanya és un *boom*.

Es va lesionar el turmell amb 23 anys, el 2018 hi va tornar i més tard la van operar. Ara com està?

És una lesió que arrossego des de l'any 2000, un trencament de l'astràgal –un os del turmell– precisament escalant a Montserrat. Anys enrere no hi havia els mitjans d'ara i no em van operar. Després vaig estar molt de temps sense poder córrer. De fet, els metges em van dir que no podria tornar-hi. És un

QUERALT CAMPÀS

NÚRIA PICAS I ALBETS, esportista i bombera

Picas, de 45 anys, viu a Berga, és nascuda a Manresa i passava els estius a Calders, on ara té gran part de la família. Amb una carrera esportiva estel·lar, justament aquesta setmana acaba l'excedència i torna als Bombers.

dolor que he anat arrossegant tota la vida, però l'any 2009 vaig començar a temptejar fins a arribar on he arribat. El 2018 va tornar el dolor molt intensament durant una cursa a Madeira i finalment em van operar just abans de la pandèmia. Ha costat molt i, a dia d'avui, encara estic batallant amb això. Rehabilitació, càrregues progressives, treball de força... L'objectiu és arribar a córrer sense dolor, competir ja es veurà. Si hi torno ha de ser amb totes les garanties.

Propers reptes esportius.

El dia 7 de maig competeixo a la Titan Desert, una carrera de *mountainbike* molt dura, i tinc la sort d'anar-hi amb un bon equip, KH-7. Són sis dies al desert i la tercera edició que hi participo. De fet, l'any passat la vam guanyar amb el Pau Bartoló. Aquest 2022 repetim.

Té un espai preferit per entrenar al Moianès?

Això és un paradís per fer bicicleta de muntanya i de carretera, un gimnàs a l'aire lliure. Una de les meves rutes preferides és la volta al Moianès (Calders, La Ruca, l'Estany, Collsuspina, Castellcir, Castellterçol i Calders). Per córrer hi ha molt bosc, però trobo a faltar desnivell i per aquest motiu estic al Berguedà. Si hi hagués la mateixa orografia, no tinc cap mena de dubte que viuria aquí: a Calders hi ha molt bon clima i molt bona gent.

Quina opinió té dels Jocs Olímpics d'hivern 2030?

Et seré sincera, d'il·lusió me'n fa, però hi ha alguns matisos que s'han de posar a la balança. S'hauria d'aprofitar la infraestructura ja existent, ser viable mediambientalment... El que no m'agrada és que es comparteixi amb l'Aragó, tot i que entenc els avantatges que comporta. La setmana vinent tinc una reunió perquè m'expliquin bé el projecte.

Queralt Campàs

TEMPS ERA TEMPS

Castellterçol

Els darrers anys del segle XIX, Castellterçol va esdevenir destí d'estiueig de moltes famílies barcelonines. Aquest èxit turístic va esperar el creixement del nucli urbà i la construcció de residències, moltes de les quals impulsades per l'empresari Cebrià Calvet, conegut amb el sobrenom de *Canuto*. A la imatge es veu precisament el jardí de casa seva, amb una glorieta de vidre, darrere de la creu de terme i al costat d'un pal d'electricitat, símbol de progrés.

J. OBRADORS / COL·LECCIÓ JAUME CLARÀ (ARXIU HISTÒRIC DE MOIA)